RAPID — O ECHIPĂ LIPSITĂ DE ILUZII?

Rapid Bucureşti este considerat încă un copil răsfăţat al fotbalului nostru. Nici o echipă nu are în jurul ei o platoşă atît de solidă de adulaţie publică şi interes general. Poate că valul de sentimentalism ce se îndreaptă constant spre formaţia cu tricouri vişinii, să-şi tragă puterea din soarta adeseori neîmplinită a acestei echipe cu calitate aproape permanentă de outsider, din pasiunea netrădată pentru jocul de fotbal, a cartierului unde există, din farmecul individual al unor jucători care au trasat fără voia nimănui, între persoana lor şi masa de amatori ai fotbalului, o punte de simpatie neîngrădită. Cînd Rapidul de ieri îşi făcea apariţia la joc fără **Ionescu** sau **Dumitriu**, tribuna nerăbdătoare, scăpa un geamăt de regret. Astăzi piesa este aceeaşi, decorul la fel ; s-au schimbat doar protagoniştii, căci de data aceasta **Răducanu** şi **Dumitru** cară după ei magnetul popularităţii. Într-un amestec de pasiune şi îngăduinţă, Rapid a consumat şi aceste prime 15 etape ale campionatului actual. Dar din nou, răsplata nu a fost bogată, din nou Rapidul a „frînat" la jumătatea drumului, într-un punct considerat a fi înapoia condiţiilor şi posibilităţilor acestei formaţii.

JOCUL ECHIPEI ŞI AL CIFRELOR

La debutul acestui campionat, Rapid şi-a fixat ca sarcină primordială ocuparea unuia din primele trei locuri în clasamentul turului (obiectiv citat, retroactiv, în şedinţa de analiză a echipei). Respectarea ei s-a realizat, chiar aşa, la limita cea mai de jos. Performanţa în sine ascunde însă un coeficient de relativitate şi trebuie să dăm la o parte perdeaua pe care s-a încrustat o constatare formală. **Desigur, locul al treilea este foarte bun, el conferă posibilitatea practică a unei relansări hotărîtoare, dar altceva ni se pare mai semnificativ : substanţa acestei realizări nu a depăşit nici un moment pragul valoric inaccesibil mediocrităţilor. Echipa a jucat constant, metodic, calculat, fără voluptatea riscului şi fără privilegiul de a fi gustat din spuma iluziilor îndeplinite. Rezultatele ei sînt fără doar şi poate oglinda credincioasă a manierei de joc abordate.**

Rapid reprezintă poate discipolul cel mai credincios al ideii de fotbal născută de „il calcio" : **apărare fermă, completă şi cu avanposturi de nădejde în jucătorii de la mijlocul terenului, în stare să confere porţii proprii securitate maximă.** Evitarea golului devenind crez, crearea lui nu poate subzista decît ca o problemă secundară. Echipa aceasta ştie mai bine ca oricare altă echipă de la noi să zăgăzuiască căile de acces ale adversarilor, să-i respingă pe poziţiile vechi, să împinzească lucid terenul de joc cu piesele sale, să impună unei partide ritmul şi direcţia de joc. **Evoluţia la mijlocul terenului reprezintă o lecţie însuşită cu conştiinciozitate şi talent de jucătorii feroviari. Aici e punctul tare al jocului echipei Rapid ; aici deposedează Dumitru, tot aici impulsionează atacul Dinu, în această zonă trudeşte din greu şi extrema Codreanu, mijlocul terenului îl brăzdează nu odată fundaşii Pop, Codrea sau Lupescu, în avînturile lor ofensive.**

Sigură în apărare, savantă la mijlocul terenului, echipa Rapidului aşteaptă la pîndă gafele adversarului pentru a-i străpunge poarta. Singurul ei jucător de mare percuţie se numeşte **Neagu**, înaintaş de şoc, cu start puternic şi atac incisiv. Tactica echipei admite însă un rafinament exploatat cu succes, concretizat de forţa de şut şi capacitatea de deplasare în teren a lui **Codreanu.** Aceşti singuri doi jucători reprezintă astăzi, cu cele 10 goluri marcate împreună, 60% din eficacitatea echipei.

Dar, 17 goluri administrate (două dintre ele din penalti) trădează o forţă ofensivă scăzută şi **într-un clasament al „atacului" Rapid s-ar situa pe locul al 10-lea, devansată de teamuri inferioare ei, cum ar fi un F.C. Argeş sau C.F.R. Cluj.**

Mult mai evoluată în ştiinţa de a se apăra, **plasa porţii sale n-a fost scuturată decît de 11 mingi** în 1 350 de minute de joc, ispravă întrecută doar de Steagul roşu Braşov.

Acest dezechilibru între cele două momente ale jocului, în favoarea apărării, reprezintă, am spus, o idee îmbrăţişată în mod premeditat. Turnată în tiparul jocului, ea a însemnat scoruri strînse, rezultate obişnuite, 18 puncte în clasament (la două puncte distanţă de prima clasată şi la unul singur de ocupanta locului 8 !). Economicoasă în joc, nehazardată, meticuloasă, muncitoare, echipa Rapid s-a înscris în turul campionatului, întocmai ca un şahist trecut prin turnee de rutină care se aşează la masa de joc cu veleităţi trainice de remiză cu orice preţ. **Şi într-adevăr cu numai 5 victorii, 8 REMIZE şi (doar) două înfrîngeri feroviarii au obţinut un procent de invincibilitate spectaculos, dar fără mare preţ practic, impozant mai mult în statisticile bilanţiere.**

Rapid a evoluat ca un mecanism bine uns, dar cuplat la o singură viteză, mijlocie. El nu a pierdut 12 etape la rînd (etapele II—XIII), dar traseul său a fost plat. Fără explozii, fără svîcniri, echipa a pierdut doar două meciuri în deplasare şi la scoruri minime (0—1 cu „U" Cluj şi S.C. Bacău), s-a complăcut în leagănul călduţ al scorurilor nule în meciurile de răspundere (cu Dinamo, Steaua, Petrolul, Politehnica Iaşi, Farul Constanţa), a bătut fără echivoc (semnul unei riguroase autoaprecieri) într-adevăr numai ceea ce era de bătut în mod absolut previzibil : un C.F.R. Timişoara, Progresul, Jiul, C.F.R. Cluj şi o U.T.A. extenuată de dubla partidă cu Feyenoord.

La timpul cuvenit, radiografiile meciurilor Rapidului, publicate în revista noastră, au purtat cîteva titluri, care acum, la o privire retrospectivă, ni se par nişte jaloane triste. De exemplu : **„Debut anevoios pentru Rapid"** („U" Cluj — Rapid 1—0) ; **„Un luft + un fault = un gol"** (Rapid — Jiul 1—0) ; **„Fotbal cenuşiu"** (Petrolul — Rapid 0—0) ; **„Prea puţin fotbal"** (Rapid — „U" Craiova 1—1) ; **„Pentru Rapid, un singur şut pe poartă în prima repriză"** (S.C. Bacău — Rapid 1—0).

Noi păstrăm impresia că energia potenţială a acestei echipe a fost insuficient exploatată, că închistarea într-un joc constructiv, însă dominat de obsesia defensivei, nu-i poate aduce laurii pretinşi. Finalitatea acestui sistem ne sugerează, prin analogie, construirea unui edificiu cu temelie solidă, dar cu acoperişul neterminat.

O PÎRGHIE FERICITĂ

Rapid dispune de un lot în general valoros. Puşi sub aceeaşi lupă, dimensiunile fiecărui jucător diferă, desigur, impunîndu-se în primul plan cei patru titulari obişnuiţi ai echipei naţionale : **Răducanu, Lupescu, Dumitru** şi **Neagu.** Un portar, un atacant central, un mijlocaş şi un fundaş central, tocmai axa geometrică a formaţiei, adică o pîrghie calitativă fericit îmbinată.

Şi, sprijinindu-se de ea, restul echipei, într-o formulă relativ stabilă cu căutări asidue şi găsire tardivă doar pe postul numărul doi de atacant central.

Din „elita de 4" cuvintele cele mai frumoase pentru **Lupescu,** sobru, precis, constant. **Răducanu,** mai puţin hazardant ca în sezonul trecut, a greşit uneori (alternanţa la un moment dat **Răducanu — Rămureanu** în titularizarea portarului, nu ni s-a părut o formulă realistă). **Dumitru,** inconstant, a oscilat între mediocru şi perfecţiune atunci cînd s-a ridicat pe culmile posibilităţilor sale. Prin jocul său bun de deposedare şi pasele lungi, de precizie, a adus un aport decisiv la realizările formaţiei. Îşi reduce însă, singur, valoarea printr-un joc adesea dur peste limitele regulamentare. **Neagu,** poate sub valoarea etalată în echipa naţională, indispensabil totuşi prin priceperea sa de percuţie. Accidentat, nu a jucat ultimele patru etape cînd echipa a fost privată de un veritabil atu ofensiv.

Lîngă **Neagu,** s-au perindat **Strat, Angelescu** şi **Marin Stelian.** Primii doi neconvingători, ultimul mult mai aproape de conturul pretins unui post cu valenţe de complement. **Marin Stelian,** fost mijlocaş nerealizat deplin, s-a simţit mai în apele sale în avanposturi, lîngă „puncherul" **Neagu,** pe care îl serveşte, completîndu-l, cu calităţile sale de tehnician bun şi statistician rafinat.

Este meritul antrenorilor de a-l fi reprofilat pe **Maria Stelian,** după tactul dovedit cu alt prilej, la reîncadrarea cu credit deplin a lui **Năsturescu** şi **Codreanu,** două extreme cu mare capacitate de efort, ce-şi interpretează cu succes în slujba Rapidului, cîntecul lor de lebădă. O menţiune pentru **Dinu,** constant şi laborios ; alta pentru **Codrea** al cărui transfer de la Universitatea Cluj a consolidat flancul stîng al dispozitivului de apărare. Pe cel drept a evoluat fără sinuozităţi, **Pop,** într-o ascendenţă de formă lentă dar vizibilă.

L-am lăsat la urmă pe **Dan.** Acest jucător cu două accidentări care l-au ţinut un timp pe tuşă, s-a străduit să ţină pasul cu alţii şi cu el însuşi din trecutele sezoane. **Dan** ni se pare simbolul unei generaţii rapidiste care luptă să ţină steagul sus, cu risipă de energie şi pasiune. Efortul lor, conjugat cu tinereţea şi vigoarea altora, ţin barca Rapidului cu linia de plutire peste valuri, dar în pînza ei vîntul suflă cîteodată ostenit.

Ion CUPEN

Lupescu : „Nici o grijă, băieţi, Răducanu a planjat pe minge !" (fază din meciul Rapid — Dinamo 1—1)

DRUMUL ECHIPEI RAPID ÎN TURUL CAMPIONATULUI 1970—1971

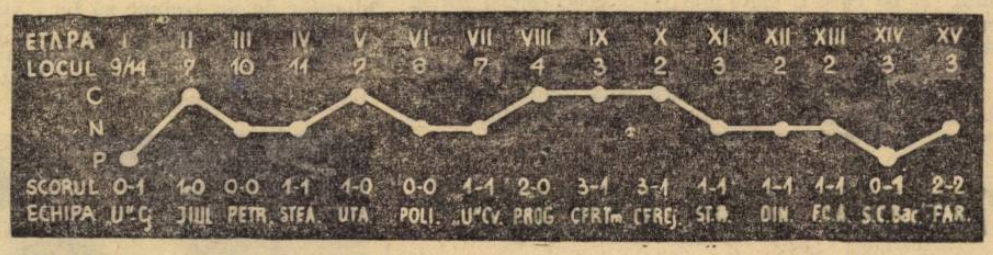
ETAPA I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII XIII XIV XV
LOCUL 9/14 9 10 11 2 6 7 4 3 2 3 2 2 3 3
C
N
P
SCORUL 0-1 1-0 0-0 1-1 1-0 0-0 1-1 2-0 3-1 3-1 1-1 1-1 1-1 0-1 2-2
ECHIPA „U"C. JIUL PETR. STEA. UTA. POLI. „U"CV. PROG. CFRTm. CFREj. ST.R. DIN. FC.A. S.C.Bac. FAR.

„CEI 19" JUCĂTORI FOLOSIŢI DE GIULEŞTENI

	JUCĂTORI FOLOSIŢI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1.	RĂDUCANU	10	834	8 50
2.	RĂMUREANU	6	516	6 83
3.	POP	14	1185	7 28
4.	LUPESCU	13	1170	8 15
5.	DAN COE	11	984	7
6.	GREAVU	6	456	6 60
7.	CODREA	10	900	7 10
8.	COSTEA	3	270	7 33
9.	ŞTEFAN	3	189	7
10.	NIŢĂ	1	90	7
11.	DINU	14	1230	7 07
12.	DUMITRU	13	1114	7
13.	ANGELESCU	13	651	6 33
14.	NĂSTURESCU	14	1230	7 28
15.	NEAGU	12	1014	6 99
16.	STRAT I	7	372	5 50
17.	MARIN STELIAN	11	718	6 54
18.	CODREANU	13	960	7 66
19.	PETREANU	7	403	6

CONFIDENŢE DINTRE CONFIDENŢE

● (ETAPA A II-a) :

„Neagu nu ştie că portarul nu poate fi atacat cu piciorul atunci cînd acesta din urmă vrea să degajeze mingea. Oare nu i-a spus nimeni acest lucru ? Internaţionalul giuleştean trebuie să afle acum că dacă face într-un meci internaţional ceea ce a făcut în repetate rînduri contra Jiului riscă să fie eliminat".

● (ETAPA A IX-a) :

„Toată stima pentru jucătorii fair-play. Este vorba de Pop care în min. 14 şi-a aplaudat adversarul direct — Panici — pentru o spectaculoasă „foarfecă" executată la marginea careului (scorul era alb !), iar în min. 63, faultat de acelaşi Panici într-un moment de enervare, s-a ridicat şi i-a întins primul mîna ca unui prieten".

● (ETAPA A X-a) :

„În ultimele zece minute ale meciului Rapid — C.F.R. Cluj, mijlocaşul bucureştean Dumitru s-a îndreptat spre marginea terenului şi a cerut antrenorilor să fie schimbat. Am avut impresia că a făcut-o nu pentru că n-ar mai fi putut face faţă în continuare efortului (nici nu era vorba de un meci care să-l fi solicitat), ci ca o formă de autopedepsire pentru că într-o fază precedentă pierduse un balon simplu. În orice caz, şi ei a renunţat uşor, dar şi antrenorii i-au acceptat prea repede dorinţa".

● (ETAPA A XII-a) :

„O frumoasă iniţiativă a clubului Rapid. La cabină, înaintea meciului, cu Dinamo, unul dintre conducătorii secţiei, Otto Zaharia, a distribuit ziariştilor care solicitau formaţia, fişe bătute la maşină, pe un formular tipărit, cuprinzînd numele celor 11 titulari, ale rezervelor (cu numerele... reale de pe tricou !) şi alte detalii în legătură cu meciul. Practic, civilizat, modern.